

Aurel ISTRATI

ACASĂ LA PARCOVA

Motto:
Copiii noștri risipiți prin lume
Se-ntorc Acasă mistuiți de Dor:
– Tu, suflete aici doar ai un nume...
(Mihai Prepelită, *Eminescu și strămoșii* –fragment)

(Alexandru Spânu, „Luceafărul”, București, 1995;
reflexii pe marginea cărții *Mai singur decât cel nenăscut*)

Cădere în cîntec (variantă)

Cenaclul „Chiril Bologa” a luat ființă în anul 2007, în cadrul Atelierului de poezie al celei de a V-a ediții a Taberei Internaționale de Creație din Parcova (29 iulie – 13 august 2007), aflat sub auspiciile Despărțămîntului „Pan Halippa” Edineț (coordonatori: Tatiana Lupu și Ion Bălba). Au participat peste 20 de pictori, actori și poeți din România și Republica Moldova. Cu acest prilej a fost fondat cenaclul de poezie închinat memoriei lui Chiril Bologa. Au citit din poemele lor: Veronica Popa (Universitatea de Stat „B.P. Hasdeu” Cahul), Dumitru Fusu (poet, actor, regizor născut la Parcova – Edineț), Mihai Prepelită (poet, prozator, dramaturg... născut în Bahrinești – Cernăuți), Silviu Silvian Fusu (poet, actor, regizor, fondator și creator de teatre, născut la Parcova – Edineț), Aurel Istrati (profesor-muzeograf născut la Bălți (astăzi Republica Moldova), Rodica Cucoară (elevă Liceul „M. Sadoveanu” din Cupcini – Edineț, născută la Parcova în 1990), Estela Răileanu (studentă la Facultatea de Arte Plastice din Chișinău), Veronica Lupașcu (studentă la Facultatea de Litere din Chișinău).

Mentor spiritual al cenaclului, Chiril Bologa (28 iunie 1908-17 septembrie 1984), fiul lui Pavel și al Evdochiei, a fost profesor de limbă și literatură română la Parcova. Pe parcursul întregii sale vieți, dascălul a stat la căpătîiul mai multor generații de adevărați români basarabeni, descoperind și îndrumînd tinere talente din mediul sătesc.

După vernisajul expoziției de pictură și festivitatea de premiere din dimineața zilei de 12 august, a urmat un amplu spectacol folcloric, susținut de ansambluri artistice din România (Dorohoi) și Republica Moldova (Parcova, Sîngerei).

Dumitru Fusu. Surprinzător de modernă este vocea acestui actor din Basarabia... fraza poetică dovedește o bună știință a construcției, ritmurile alternează, nu aleatoriu, ci conform unei logici echilibrate, nuanțările poartă în ele o doză de finețe remarcabilă, sincopile și desele inserții trădează aplecarea spre postmodernism, limbajul este curat românesc, fără a fi marcat de influențe slave, atît de supărătoare la mulți poeți basarabeni. Poetul Dumitru Fusu mi se pare capabil de plăcute surprize în viitor.

Iată-mă-s –
toamnă-n balansoar
făcîndu-și siesta
de parcă
frunza toată –
și toată spaima molatică
a ierbii –
s-a adunat să dea în floarea
ultimă
a roșului de pîrg,
gata să se rumpă,
gata să cadă,
dîndu-se pe spate,
coaptă și absurdă,
cerîndu-mi fără condiții
pe cel cu pricina –
cîntul.
Cădere în cîntec...
Căderea unei frunze
Întomnate...

Veronica Lupașcu, născută în Parcova în 1987, studentă.

Satul

În sat la noi...
Toamnele înfloresc cu miros de frunze;
Ploile curg a cîntec, a doină, a dor
Norii se destramă ca visele în zori.
Și azi, ca evadat din exil,
Ca păsările cu penelul ars
De dorul cuibului,
Mă mișc spre acasă...
Spre acolo unde cerul se îmbină cu pămîntul
Unde copacii stau strajă anilor
Unde rugile, decât bisericile sînt mai înalte
Spre acolo unde căile curg de la sine, prin Crez.
Unde, Doamne, să mai caut
Ca să mă gădesc?
În sat la noi...
Acasă...